

Chambre des Représentants

SESSION 1958-1959.

5 FÉVRIER 1959.

PROJET DE LOI

portant approbation de la Convention entre le Royaume de Belgique et la République d'Autriche sur la reconnaissance et l'exécution réciproques des décisions judiciaires et des actes authentiques en matière d'obligations alimentaires, signée à Vienne, le 25 octobre 1957.

EXPOSE DES MOTIFS

MESDAMES, MESSIEURS,

La Convention entre la Belgique et l'Autriche, signée à Vienne, le 25 octobre 1957, sur la reconnaissance et l'exécution réciproques des décisions judiciaires et des actes authentiques en matière d'obligations alimentaires, répond avant tout, à un souci d'ordre humanitaire dont, depuis tout un temps déjà, se préoccupent les instances internationales.

A cet égard, on peut citer, en ordre principal, les travaux de l'Institut international pour l'unification du droit privé qui ont abouti à un avant-projet de convention pour la reconnaissance et l'exécution, à l'étranger, des décisions en matière d'obligations alimentaires et ceux des Nations Unies, qui ont donné lieu à une Convention du 20 juin 1956 sur le recouvrement des aliments à l'étranger et à une Convention type sur l'exécution, à l'étranger, des obligations alimentaires. S'inspirant de ces travaux la Conférence de La Haye de Droit international privé, en sa huitième session, tenue du 3 au 24 octobre 1956, à également élaboré un projet de Convention sur la reconnaissance et l'exécution des décisions en matière d'obligations alimentaires envers les enfants.

Ce dernier projet a été volontairement limité aux obligations envers les enfants afin qu'il soit accepté par le plus grand nombre possible de pays, s'agissant d'une Convention multilatérale.

Kamer der Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1958-1959.

5 FEBRUARI 1959.

WETSONTWERP

houdende goedkeuring van de Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Oostenrijk betreffende de wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging van de rechterlijke beslissingen en van de authentieke akten in zake onderhoudsplicht, ondertekend op 25 oktober 1957, te Wenen.

MEMORIE VAN TOELICHTING

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

De op 25 oktober 1957 te Wenen tussen België en Oostenrijk ondertekende Overeenkomst betreffende de wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging van rechterlijke beslissingen en van authentieke akten in zake onderhoudsplicht komt in de eerste plaats tegemoet aan een bekommerning van menslievende aard waarmee de internationale gezagsorganen zich sinds geruime tijd bezighouden.

In dit opzicht kan men in hoofdzaak wijzen op de werkzaamheden van het « Institut international pour l'unification du droit privé » die geleid hebben tot een ontwerp van overeenkomst voor de erkenning en de tenuitvoerlegging in het buitenland van de beslissingen in zake onderhoudsplicht en op die van de Verenigde Naties, die aanleiding hebben gegeven tot een Overeenkomst, dd. 20 juni 1956, betreffende de invordering van levensonderhoud in het buitenland en tot een type — Overeenkomst betreffende de tenuitvoerlegging in het buitenland van onderhoudsverplichtingen. Aanleunend bij die werkzaamheden heeft de Conferentie voor internationaal privaatrecht van 's-Gravenhage, in haar achtste zitting, gehouden van 3 tot 24 oktober 1956, eveneens een ontwerp van Overeenkomst opgemaakt betreffende de erkenning en de tenuitvoerlegging van de beslissingen in zake onderhoudsverplichtingen tegenover kinderen.

Dit laatste ontwerp werd vrijwillig beperkt tot de verplichtingen tegenover kinderen opdat het door het grootst mogelijk aantal landen zou aangenomen worden, het geldt hier immers een meerzijdige Overeenkomst.

La Convention conclue entre la Belgique et l'Autriche s'inscrit donc dans le cadre des préoccupations internationales actuelles et réalise la recommandation émise par le Conseil Economique et Social des Nations Unies en sa 17me Session, le 26 avril 1954 (Recommandation 527 — XVII (1)).

Les modifications apportées à la Convention type des Nations Unies ont été dictées par les exigences particulières des droits belge et autrichien.

Le projet de Convention soumis à vos délibérations est conforme à la pratique des traités d'exécution des jugements, en ce sens qu'il permet aux décisions rendues dans l'un des deux pays d'être reconnues et rendues exécutoires dans l'autre sans révision du fond du procès.

Seules certaines conditions, correspondant d'ailleurs à celles qui sont prévues à l'article 10 de la loi belge du 25 mars 1876 contenant le Titre 1er du Livre préliminaire du Code de procédure civile, doivent être observées : réserve de l'ordre public, autorité de la chose jugée, authenticité de l'expédition produite devant le tribunal d'exequatur, respect des droits de la défense, compétence du tribunal d'origine.

* * *

Article premier.

En vue d'éviter toute controverse, il a été précisé que la Convention serait applicable aux obligations alimentaires résultant des relations de famille, de parenté, de mariage ou d'alliance.

Le mot famille aurait pu paraître suffisant. On a toutefois craint qu'il ne soit interprété comme excluant les obligations qui découlent de certains liens de parenté, de mariage ou d'alliance, le sens légal de « famille » ne correspondant pas dans les deux législations en présence.

On aurait pu notamment se demander si, en droit belge, la Convention était applicable aux jugements de pension après divorce ainsi qu'aux jugements accordant une pension alimentaire aux enfants naturels, ces derniers ne font pas partie, en droit belge, de la famille proprement dite.

Il ressort du texte arrêté, que la Convention est applicable :

A. — En droit autrichien :

a) aux obligations alimentaires envers les descendants légitimes (articles 117, 139, 141 et 143 du Code Civil général autrichien), les descendants illégitimes (articles 166 et 168 et 171 du Code Civil général autrichien), les ascendants (article 154 du Code Civil général autrichien) et entre les personnes liées par l'adoption (article 183 du Code Civil général autrichien);

(1) Le Conseil Economique et Social recommande aux Gouvernements d'utiliser comme guide le texte de la Convention type sur l'exécution à l'étranger des obligations alimentaires, soit pour la conclusion de traités bilatéraux, soit pour la promulgation d'une loi uniforme par les différents Etats.

De tussen België en Oostenrijk gesloten Overeenkomst vindt aldus haar plaats in het huidige streven op internationaal gebied en verwezenlijkt de aanbeveling door de Economische en Sociale Raad van de Verenigde Naties op 26 april 1954 in haar 17e Zitting gedaan (Aanbeveling 527 — XVII (1)).

De in de type — Overeenkomst van de Verenigde Naties aangebrachte wijzigingen werden ingegeven door de bijzondere eisen die de Belgische en de Oostenrijkse wetgeving stellen.

Het ontwerp van Overeenkomst dat U ter bespreking wordt voorgelegd, sluit aan bij de praktijk van de verdragen van tenuitvoerlegging van de vonnissen, in die zijn dat het toelaat dat de beslissingen die in één van beide landen gewezen worden, in het andere land erkend en ten uitvoer gelegd worden zonder herziening van de grond van de zaak.

Er moet enkel voldaan worden aan sommige voorwaarden, die trouwens overeenstemmen met die bepaald in artikel 10 van de Belgische Wet van 25 maart 1876 houdende titel I van het voorafgaande Boek van het Wetboek van burgerlijke rechtsvordering : voorbehoud betreffende de openbare orde, gezag van het gewijsde, echtheid van de voor de rechtbank van tenuitvoerlegging overgelegde afgifte, eerbiediging van de rechten van de verdediging, bevoegdheid van de rechtbank waarvan de beslissing uitgaat.

* * *

Eerste artikel.

Om elke betwisting te vermijden werd bepaald dat de Overeenkomst van toepassing zou zijn op de onderhoudsverplichtingen ontstaan ingevolge familiebanden, banden van bloedverwantschap, huwelijk of aanverwantschap.

Het woord « familiebanden » zou dit alles kunnen omvatten hebben. De vrees was echter dat het zodanig zou uitgelegd worden dat het de verplichtingen die uit sommige banden van bloedverwantschap, huwelijk of aanverwantschap voortspruiten niet zou omvatten, dan het wettelijk begrip « familie » in de beide betrokken wetgevingen niet overeenstemt.

Men zou zich onder meer kunnen afvragen hebben of de Overeenkomst volgens Belgisch recht van toepassing was op de vonnissen tot uitkering van pensioen na echtscheiding evenals op de vonnissen tot onderhoud wordt toegekend aan de natuurlijke kinderen, waar deze laatsten volgens het Belgisch recht geen deel uitmaken van de eigenlijke familie.

Uit de vastgelegde tekst blijkt dat de Overeenkomst van toepassing is :

A. — Naar Oostenrijks recht :

a) op de onderhoudsverplichtingen jegens de wettige afstammelingen (artikelen 117, 139, 141 en 143 van het Oostenrijks algemeen Burgerlijk Wetboek), de onwettige afstammelingen (artikelen 166 en 168 tot 171 van het Oostenrijks Burgerlijk Wetboek), de bloedverwanten in de opgaande linie (artikel 154 van het Oostenrijks algemeen Burgerlijk Wetboek) en tussen de door aanneming verbonden personen (artikel 183 van het Oostenrijks algemeen Burgerlijk Wetboek);

(1) De Economische en Sociale Raad beveelt de Regeringen aan de type overeenkomst betreffende de tenuitvoerlegging in het buitenland van onderhoudsverplichtingen als voorbeeld te gebruiken, ofwel bij het sluiten van bilaterale verdragen, ofwel voor de afkondiging van een eenvormige wet door de verschillende staten.

b) aux obligations alimentaires entre époux pendant le mariage (articles 44, 91 et 92 du Code Civil général autrichien) ou après divorce (articles 66 à 80 de la loi sur le mariage), après la déclaration de nullité du mariage (article 31 de la loi sur le mariage) ou après l'annulation du mariage (article 42 de la loi sur le mariage);

c) aux créances alimentaires que possèdent, à charge de la succession, les héritiers réservataires exclus légalement de leur part réservataire (article 795 du Code Civil général autrichien) et le conjoint survivant (article 796 du Code Civil général autrichien).

Les frais d'entretien dus par le père à la mère de l'enfant naturel pour les six premières semaines après l'accouchement (articles 167 et 168 du Code Civil général autrichien) ne rentrent pas dans le cadre de la présente Convention, étant donné qu'il ne s'agit pas entre ces personnes de liens de famille, de parenté, de mariage ou d'alliance; il en va de même en ce qui concerne le droit au remboursement de celui qui a effectué un paiement pour le débiteur alimentaire à l'ayant droit aux aliments (article 1042 du Code Civil général autrichien).

L'obligation alimentaire résultant de liens d'alliance est inconnue en droit autrichien.

B. — En droit belge :

a) aux obligations alimentaires entre parents légitimes (art. 205 du Code Civil), naturels et les personnes liées par l'adoption (art. 351 du Code Civil);

Il est à noter que l'obligation alimentaire entre ascendants et descendants naturels est unanimement admise par les tribunaux en dépit du silence du Code;

b) aux obligations alimentaires à charge des gendres et belles-filles au profit des beaux-pères et belles-mères (art. 206 du Code Civil);

c) aux obligations alimentaires entre époux (art. 212) y compris la pension alimentaire au conjoint survivant à charge de la succession (art. 205 du Code Civil) et la pension alimentaire après divorce (art. 301 du Code Civil) étant donné que le texte prévoit qu'il s'agit des obligations alimentaires résultant du mariage.

Au littéra c) de l'article 1er, l'expression « tribunal requis » a été définie différemment : en Autriche, c'est le tribunal auquel l'exécution est demandée, en Belgique, le tribunal auquel il est demandé de rendre la décision exécutoire.

Cette distinction est imposée par les divergences existant entre les législations belge et autrichienne en matière d'exécution des jugements étrangers.

En droit belge, les jugements étrangers ne peuvent être exécutés qu'après avoir été pourvus de l'exequatur par le tribunal du lieu où ils sont mis en œuvre. L'exequatur n'est accordé, en principe, qu'après examen de la sentence étrangère quant au fond.

D'après l'article 10 de la loi du 25 mars 1876, le juge n'est dispensé de l'examen du fond que s'il existe un traité conclu sur la base de la réciprocité entre la Belgique et le pays où la décision a été rendue.

b) op de onderhoudsverplichtingen tussen echtgenoten gedurende het huwelijk (artikelen 44, 91 en 92 van het Oostenrijks algemeen Burgerlijk Wetboek) of na echtscheiding (artikelen 66 tot 80 van de huwelijkswet), na verklaring van de nietigheid van het huwelijk (artikel 31 van de huwelijkswet) of na vernietiging van het huwelijk (artikel 42 van de huwelijkswet);

c) op de vorderingen tot levensonderhoud ten laste van de nalatenschap, waarover de legitimarissen die wettelijk van het hun toekomende erfdeel uitgesloten zijn (artikel 795 van het Oostenrijks algemeen Burgerlijk Wetboek) en de overlevende echtgenoot (artikel 796 van het Oostenrijks algemeen Burgerlijk Wetboek) beschikken.

De door de vader aan de moeder van het natuurlijk kind verschuldigde onderhoudskosten voor de eerste zes weken na de bevalling (artikelen 167 en 168 van het Oostenrijks algemeen Burgerlijk Wetboek) vallen niet binnen het kader van deze Overeenkomst vermits het tussen deze personen niet gaat om familiebanden, of om banden van bloedverwantschap, huwelijk of aanverwantschap; hetzelfde geldt ten aanzien van het recht op terugbetaling van degene die voor de onderhoudsplichtige aan de onderhoudsgerechtigde een betaling heeft gedaan (artikel 1042 van het Oostenrijks algemeen Burgerlijk Wetboek).

De onderhoudsplicht die voortspuit uit aanverwantschap komt in het Oostenrijkse recht niet voor.

B. — Naar Belgisch recht :

a) op de onderhoudsverplichtingen tussen wettige bloedverwanten (art. 205 van het Burgerlijk Wetboek), natuurlijke bloedverwanten en de door aanneming verbonden personen (art. 351 van Burgerlijk Wetboek);

Op te merken valt dat de onderhoudsplicht tussen natuurlijke bloedverwanten in de opgaande en in de nederdalende linie eensgezind door de rechtbanken wordt aanvaard niet tegenstaande het feit dat het Wetboek er over zwijgt;

b) aan de onderhoudsverplichtingen ten laste van de schoonzons en schoondochters ten gunste van de schoonvaders en schoonmoeders (art. 206 van het Burgerlijk Wetboek);

c) op de onderhoudsverplichtingen tussen echtgenoten (art. 212), daarin begrepen de uitkering tot onderhoud aan de overlevende echtgenoot ten laste van de nalatenschap (art. 205 van het Burgerlijk Wetboek) en de uitkering tot onderhoud na echtscheiding (art. 301 van het Burgerlijk Wetboek), vermits de tekst bepaalt dat het hier gaat om onderhoudsverplichtingen die uit het huwelijk voortvloeien.

In littera c) van het eerste artikel wordt de uitdrukking « aangezochte rechtbank » verschillend omschreven : in Oostenrijk is het de rechtbank waaraan de tenuitvoerlegging wordt gevraagd, in België de rechtbank waaraan gevraagd wordt de beslissing uitvoerbaar te verklaren.

Het is nodig dit onderscheid te maken om wille van het verschil tussen de Belgische en Oostenrijkse wetgeving in zake tenuitvoerlegging van de buitenlandse vonnissen.

Volgens Belgisch recht mogen de buitenlandse vonnissen pas worden ten uitvoer gelegd na van het exequatur te zijn voorzien door de rechtbank van de plaats waar ze moeten uitwerking hebben. Het exequatur wordt in principe enkel verleend nadat de buitenlandse uitspraak onderzocht werd met betrekking tot de grond van de zaak.

Naar luid van artikel 10 van de wet van 25 maart 1876 is de rechter enkel van het onderzoek ten gronde ontslagen indien er een op basis van wederkerigheid gesloten verdrag bestaat tussen België en het land waar de beslissing gewezen werd.

En droit autrichien, il n'est pas prévu de procédure d'octroi de l'exequatur pour les jugements étrangers. Ceux-ci sont, au même titre que les jugements autrichiens, directement exécutés, si la réciprocité en matière d'exécution est garantie par des traités ou par des déclarations en la matière faites par le Gouvernement autrichien et publiées au « Bundesgesetzblatt » (Bulletin fédéral des lois) art. 79 du Code d'exécution). L'accomplissement de toute exécution judiciaire est subordonné à l'introduction, auprès du tribunal compétent, d'une demande d'autorisation d'exécution, sur laquelle il sera statué par écrit sans examen du fond, sans audition des parties et sans entente préalable avec le débiteur. Après que l'exécution est accordée, celle-ci est opérée par le tribunal d'exécution en principe d'office et sans que soient nécessaires d'autres requêtes de la partie qui poursuit l'exécution. Les actes mêmes d'exécution sont accomplis par un huissier, fonctionnaire du tribunal; un organe d'exécution non fonctionnarisé correspondant à « l'huissier » belge est inconnu en droit autrichien.

L'autorisation et l'accomplissement de l'exécution interviennent donc de la même façon en matière de titres d'exécution tant autrichiens qu'étrangers, sauf que, pour les titres étrangers, le tribunal d'exécution doit en examiner les conditions générales et, en outre, vérifier l'existence de la réciprocité au sens de l'article 79 du Code d'exécution. Par conséquent, dans le cas de titres belges à des aliments, le tribunal devra établir si ces titres ont la force exécutoire en Autriche sur la base de la Convention.

Art. 2.

Cet article ne traite que de la reconnaissance en raison de la distinction nette que fait le droit belge entre la reconnaissance et l'exécution des jugements.

En vertu du littéra *b*) du § 1er il suffit, pour être reconnue que la décision soit susceptible d'exécution dans le pays où elle a été rendue, bien que des recours puissent encore être exercés contre elle. Ainsi tombent sous l'application de la Convention, les décisions exécutoires par provision nonobstant opposition ou appel.

Selon le littéra *c*), il faut que les parties aient été légalement représentées ou déclarées défaillantes après avoir été légalement citées.

En d'autres mots, il faut que les droits de la défense aient été respectés, c'est-à-dire que le défendeur ait été assigné conformément à la loi du pays du tribunal d'origine et que conformément à cette loi, il ait été mis en mesure de faire valoir ses moyens et exceptions.

Mais, de plus, en cas de décision par défaut, la reconnaissance pourra être refusée si le défendeur prouve qu'il n'a pas pu avoir effectivement connaissance de la procédure ou qu'il n'en a pas eu connaissance en temps utile. Toutefois si la citation lui a été signifiée par contrainte, conformément à l'article 3 de la convention internationale relative à la procédure civile conclue à La Haye le 17 juillet 1905, laquelle est appelée à être remplacée par celle du 1er mars 1954, le défendeur ne pourra invoquer le premier de ces moyens mais il pourra, le cas échéant, prouver que la citation ne lui est pas parvenue en temps utile.

Le littéra *b*) du § 2 vise le cas où une décision aurait déjà été rendue entre les mêmes parties, dans la même cause, par un tribunal du pays où l'exécution est poursuivie.

Het Oostenrijks recht kent geen procedure voor het verlenen van het exequatur voor de buitenlandse vonnissen. Deze worden op gelijke voet met de Oostenrijkse vonnissen rechtstreeks ten uitvoer gelegd, indien de wederkerigheid in zake tenuitvoerlegging is gewaarborgd door verdragen of door verklaringen, ter zake door de Oostenrijkse regering afgelegd en in het « Bundesgesetzblatt » bekendgemaakt (art. 79 van het Wetboek van tenuitvoerlegging). Om enige tenuitvoerlegging in rechte te bekomen moet bij de bevoegde rechtbank een verzoek tot machtiging van de tenuitvoerlegging worden ingediend, waarover schriftelijk, zonder onderzoek ten gronde, zonder verhoor van partijen en zonder voorafgaand overleg met de onderhoudsplichtige wordt beslist. Nadat machtiging is verleend, geschiedt de tenuitvoerlegging door toedoen van de rechtbank van tenuitvoerlegging, in principe ambtshalve en zonder dat verdere verzoeken vereist zijn vanwege de partij die de tenuitvoerlegging verlangd. De uitvoeringshandelingen zelf worden vervuld door een deurwaarder, ambtenaar van de rechtbank; het Oostenrijks recht kent geen van het ambtenarenkorps losstaand uitvoeringsorgaan dat met de Belgische « deurwaarder » overeenstemt.

De machtiging tot tenuitvoerlegging en de volbrenging er van geschieden dus op dezelfde wijze in zake vorderingen tot tenuitvoerlegging, ongeacht of het Oostenrijkse of buitenlandse geldt, met dit verstande dat voor de buitenlandse vorderingen de rechtbank van tenuitvoerlegging de algemene voorwaarden er van moet onderzoeken en bovendien moet nagaan of er in de zin van artikel 79 van het Wetboek van tenuitvoerlegging wederkerigheid bestaat. Wanneer het bijgevolg gaat om Belgische aanspraken op levensonderhoud, moet de rechtbank uitmaken of die aanspraken in Oostenrijk op grond van de Overeenkomst uitvoerbaar zijn.

Art. 2.

Dit artikel handelt enkel over de erkenning om wille van het scherp afgetekend onderscheid dat in het Belgisch recht wordt gemaakt tussen de erkenning en de tenuitvoerlegging van vonnissen.

Krachtens littera *b*) van § 1 is, opdat de beslissing zou erkend worden, enkel vereist dat zij vatbaar is voor tenuitvoerlegging in het land waar ze gewezen werd, zij het ook dat er nog beroep tegen openstaat. Aldus vallen de beslissingen, die uitvoerbaar zijn bij voorraad niettegenstaande verzet of hoger beroep, onder toepassing van de Overeenkomst.

Volgens littera *c*) is vereist dat de partijen wettig vertegenwoordigd zijn geweest of is beslist, dat zij niet verschenen zijn na wettig te zijn opgeroepen.

Anders gezegd houdt dit in dat de rechten van de verdediging dienen geëerbiedigd te zijn, d.w.z. dat de verweerder gedagvaard werd overeenkomstig de wet van het land van de rechtbank van herkomst dat hij, overeenkomstig deze wet, in staat werd gesteld om zijn verweer voor te dragen.

Toch kan nog, ingeval van beslissing bij verstek, de erkenning geweigerd worden indien de verweerder bewijst dat hij feitelijk geen kennis heeft kunnen krijgen van de procedure of dat hij er niet te bekwamer tijd kennis heeft van gekregen. Indien echter de dagvaarding hem betekend werd overeenkomstig artikel 3 van de op 17 juli 1905 te 's-Gravenhage gesloten internationale Overeenkomst betreffende de burgerlijke rechtsvordering, die zal vervangen worden door die van 1 maart 1954, zal de verweerder niet meer het eerste middel kunnen inroepen maar bij voorkomend geval zal hij kunnen bewijzen dat hij de dagvaarding niet te bekwamer tijd ontvangen heeft.

Littera *b*) van § 2 op het geval waarin tussen dezelfde partijen, in een zelfde zaak, reeds een beslissing zou gewezen zijn door een rechtbank van het land waar de tenuitvoerlegging wordt verlangd.

Le reconnaissance doit, en effet, dans ce cas, être refusée à un jugement étranger (v. Cass. belge 4 nov. 1909, Pas. 1.429).

Le littera c) du § 2 vise le cas de litispendance. La reconnaissance sera refusée si un tribunal du pays d'exequatur a été saisi de la même demande fondée sur la même cause et mue entre les mêmes parties avant que le tribunal d'origine n'ait rendu sa décision.

La reconnaissance, par contre, ne pourra être refusée pour le seul motif qu'un tribunal du pays requis aurait été saisi d'un tel litige après que le tribunal d'origine ait rendu sa décision.

Dans cette dernière hypothèse, refuser la reconnaissance de la décision prononcée par le tribunal d'origine serait énerver la valeur des décisions prononcées par les tribunaux des Parties Contractantes et, dans certains cas, paralyser le jeu de la Convention.

Art. 3.

Cet article détermine les cas dans lesquels la compétence du tribunal d'origine sera reconnue.

Sera tout d'abord reconnue la compétence des tribunaux du pays dans lequel le débiteur avait son domicile ou sa résidence habituelle au moment où l'instance a été introduite.

Il convient de remarquer que le tribunal compétent ne doit pas nécessairement être celui du domicile ou de la résidence habituelle du débiteur; il suffit, aux termes du littera a) que la décision ait été rendue par un tribunal du pays où le débiteur avait son domicile ou sa résidence habituelle.

Sont également reconnus compétents, aux termes du littera a) de l'article 3, les tribunaux du pays où le créancier avait son domicile ou sa résidence habituelle au moment de l'introduction de la demande.

Il a paru utile de reconnaître cette compétence car, en n'admettant comme règle générale que la compétence du domicile du débiteur, on obligerait le demandeur, lorsque le défendeur réside dans un pays tiers, à porter l'action devant les juges de ce pays et la Convention ne serait dès lors pas appelée à jouer.

D'autre part, cette solution a paru équitable au point de vue humanitaire, étant donné que dans la majorité des cas, le débiteur est une personne qui se soustrait à ses obligations légales que le jugement à exequatur ne fait que sanctionner.

Enfin, cette compétence est admise tant par la législation belge que par la législation interne autrichienne — pratiquement, pour la majeure partie des cas d'obligations alimentaires.

La loi belge du 10 février 1953 complétant l'article 42 de la loi du 25 mars 1876 contenant le titre premier du livre préliminaire du Code de Procédure Civile, dispose que les contestations concernant les pensions alimentaires peuvent être portées devant le Juge de Paix du domicile du demandeur.

Sont également reconnus compétents les tribunaux du pays dont le débiteur et le créancier sont tous deux ressortissants.

Cette nouvelle règle a été admise, étant donné que dans des cas déterminés, la nationalité de l'une des parties suffit pour rendre compétente la juridiction du pays dont cette partie est ressortissante. Aux termes de la Convention, l'autre Etat Contractant ne pourra y faire objection si l'autre partie possède la même nationalité.

In dit geval immers moet aan een buitenlands vonnis de rekening ontzegd worden (zie Belg. Hof van Verbreking 4 nov. 1909, Pas. 1.429).

Littera c) van § 2 beoogt het geval van litispendentie. De erkenning zal geweigerd worden indien bij een rechtbank van het land waar het exequatur wordt gevraagd dezelfde eis, op dezelfde gronden ingesteld tussen dezelfde partijen, werd aanhangig gemaakt vooraleer de rechtbank, van herkomst, deze gewezen heeft.

Daarentegen zal de erkenning niet mogen geweigerd worden alleen maar omdat bij een rechtbank van het aangezochte land een zodanig geschil zou zijn aanhangig gemaakt nadat de rechtbank van herkomst deze gewezen heeft.

In dit laatste geval zou een weigering om de beslissing, gewezen door de rechtbank van herkomst, te erkennen, de kracht van de door de rechtbanken van de Verdragsluitende Partijen gewezen beslissingen te niet doen en in bepaalde gevallen de uitvoering van de Overeenkomst lam leggen.

Art. 3.

Dit artikel bepaalt in welke gevallen de rechtbank van herkomst zal bevoegd zijn.

In de eerste plaats zullen als bevoegd erkend worden, de rechtbanken van het land waarin de onderhoudsplichtige zijn woonplaats of zijn gewone verblijfplaats had op het ogenblik dat de eis werd ingesteld.

Hierbij moge opgemerkt worden dat de bevoegde rechtbank niet noodzakelijk die van de woonplaats of van de gewone verblijfplaats van de onderhoudsplichtige moet zijn; naar luid van littera a) volstaat het dat de beslissing gewezen werd door een rechtbank van het land waar de onderhoudsplichtige zijn woonplaats of zijn gewone verblijfplaats had.

Worden naar luid van littera a) van artikel 3 eveneens als bevoegd erkend, de rechtbanken van het land waar de onderhoudsgerechtigde zijn woonplaats of zijn gewone verblijfplaats had op het ogenblik dat de eis werd ingesteld.

Het is nuttig gebleken die bevoegdheid te erkennen want, moest men als algemene regel aannemen dat enkel de woonplaats van de onderhoudsplichtige voor de vaststelling van de bevoegdheid geldt, dan zou men, bijaldien de verweerder in een derde land verblijft, de eiser verplichten de eis voor de rechters van dat land te brengen, waardoor de Overeenkomst geen toepassing zou vinden.

Aan de andere kant is deze oplossing, ook van uit een menslievend oogpunt, billijk gebleken; in de meeste gevallen immers wil de onderhoudsplichtige zijn wettelijke verplichtingen, die het vonnis van tenuitvoerlegging nu juist bekrachtigt, ontlopen.

Die bevoegdheid wordt ten slotte zowel door de Belgische wetgeving als door de Oostenrijkse interne wetgeving aanvaard en dit praktisch voor de meeste gevallen van onderhoudsplicht.

De Belgische wet van 10 februari 1953, waarbij artikel 42 van de wet van 25 maart 1876 houdende titel I van het voorafgaande boek van het Wetboek van burgerlijke rechtsvordering wordt aangevuld, bepaalt dat de betwistingen omtrent uitkering tot levensonderhoud kunnen aanhangig gemaakt worden bij de vrederechter van de woonplaats van de eiser.

Worden eveneens als bevoegd erkend, de rechtbanken van het land waarvan de onderhoudsplichtige en de onderhoudsgerechtigde beiden onderdaan zijn.

Die nieuwe regel werd aangenomen vermits in bepaalde gevallen de nationaliteit van een van partijen volstaat om het gerecht van het land waarvan deze partij onderdaan is bevoegd te maken. Naar luid van de Overeenkomst kan de andere Verdragsluitende Staat daartegen niet opkomen indien de andere partij dezelfde nationaliteit bezit.

Peu importe que le tribunal fonde sa compétence sur la nationalité du créancier ou sur celle du débiteur, le jugement rendu sera conforme au droit du pays d'origine commun aux deux parties, droit dont l'application se fait le mieux et le plus facilement par les tribunaux de ce pays d'origine.

Finally, sont reconnus compétents, les tribunaux à la compétence desquels le débiteur s'est soumis explicitement ou implicitement.

Art. 4.

C'est en raison des divergences entre les droits belge et autrichien concernant la mise en exécution des jugements étrangers que cet article a été scindé en deux paragraphes :

le premier relatif à l'exécution des jugements belges en Autriche, l'autre à l'exequatur en Belgique des jugements autrichiens.

Les conditions dans lesquelles l'exequatur ou l'exécution seront accordés et les causes pour lesquelles ils seraient refusés sont les mêmes que celles prévues à l'article 2 pour la simple reconnaissance des jugements.

Ainsi qu'il l'a été exposé à l'occasion de l'article premier, alors qu'en Belgique la procédure d'exequatur est contradictoire, c'est-à-dire que le débiteur peut immédiatement présenter ses moyens de défense contre un exequatur éventuel, en Autriche, par contre, l'exécution est accordée sans qu'il soit entendu ni même appelé.

Ce n'est qu'après signification de la décision d'exécution et même souvent après la mise en œuvre de cette dernière par saisie, que le débiteur peut introduire ses recours (*Rekurs* et *Widerspruch*) et rendre ainsi la procédure contradictoire.

La voie de l'opposition, telle qu'elle existe en Belgique pour les jugements par défaut, n'est donc pas prévue en la matière, par la législation autrichienne.

Il a paru aux négociateurs qu'il s'indiquait, par réciprocité et conformément à l'esprit des Conventions de ce genre qui tendent toujours à hâter, dans toute la mesure du possible, la procédure d'exécution, d'écarter la voie belge de l'opposition. Au surplus, l'opposition risque d'être employée comme moyen dilatoire et d'autre part, les intérêts du défendeur sont suffisamment sauvegardés en Belgique par la possibilité de l'appel; dans cet ordre d'idées, le projet de loi tendant à approuver la Convention entend, en son article 2, réserver la possibilité d'appel quel que soit le taux du dernier ressort fixé pour les jugements du tribunal belge qui aura à se prononcer sur l'exequatur.

Il convient de noter que les délais de recours contre une décision d'exécution sont en Autriche particulièrement courts (14 jours à partir de la remise de l'acte de signification).

Art. 5.

En vertu du § 1er de cet article, la procédure d'exequatur ou d'exécution est régie par la législation interne de l'Etat où l'exécution est requise.

Le paragraphe 2 traite des documents à produire, c'est-à-dire :

Het is van weinig belang dat de rechtbank haar bevoegdheid laat rusten op de nationaliteit van de onderhoudsgerechtigde of op die van de onderhoudsplichtige, het gewezen vonnis zal in overeenstemming zijn met het recht van het land waar de beslissing gewezen werd en waartoe beide partijen behoren, en dit recht zal dan ook het best en het gemakkelijkst kunnen toegepast worden door de rechtbanken van dat land.

Worden eindelijk nog als bevoegd erkend, de rechtbanken waarvan de onderhoudsplichtige uitdrukkelijk of stilzwijgend de bevoegdheid heeft erkend.

Art. 4.

Om wille van de verschillen tussen het Belgisch en het Oostenrijks recht met betrekking tot de tenuitvoerlegging van buitenlandse vonnissen werd dit artikel in twee paragrafen gesplitst :

de eerste betreft de tenuitvoerlegging van Belgische vonnissen in Oostenrijk, de tweede van het exequatur in België van Oostenrijkse vonnissen.

De voorwaarden waaronder het exequatur of de tenuitvoerlegging zullen worden verleend en de redenen waarom ze zouden worden geweigerd zijn dezelfde als die bepaald in artikel 2, wanneer het alleen maar gaat om de erkenning van de vonnissen.

Zoals bij artikel 1 werd uiteengezet, heeft in België de exequatur-procedure op tegenspraak plaats, d.w.z. dat de onderhoudsplichtige dadelijk zijn verweer kan voordragen tegen een eventueel exequatur, terwijl in Oostenrijk daarentegen de tenuitvoerlegging wordt verleend zonder enig verhoor of zelfs oproeping.

Pas na de betekening van de beslissing van tenuitvoerlegging en vaak zelfs na de uitvoering er van door beslag, kan de onderhoudsplichtige zijn verweermiddelen (*Rekurs* en *Widerspruch*) doen gelden en aldus de procedure op tegenspraak doen plaats hebben.

Verzet als verweermiddel, zoals dit in België voor de vonnissen bij verstrek bestaat, is dus ter zake niet voorzien door de Oostenrijkse wetgeving.

Gelet op de wederkerigheid en overeenkomstig de geest van zodanige Overeenkomsten wier oogmerk het steeds is in de mate van het mogelijke de procedure van tenuitvoerlegging te bespoedigen, is het de onderhandelaars wenselijk gebleken het verzet, Belgisch verweermiddel, uit te schakelen. Het verzet zou immers als afleidingsmiddel kunnen worden gebruikt en aan de andere kant zijn de belangen van de verweerder in België op voldoende wijze gevrijwaard door de mogelijkheid van hoger beroep; in verband hiermede wil het ontwerp van wet waarbij de Overeenkomst moet worden goedgekeurd in artikel 2 de mogelijkheid van hoger beroep voorbehouden, ongeacht het bedrag dat in hoogste aanleg is vastgesteld voor de vonnissen van de Belgische rechtbank die over het exequatur zal moeten beslissen.

Er dient op gewezen dat de termijnen van beroep tegen een beslissing van tenuitvoerlegging in Oostenrijk uiterst kort zijn (14 dagen te rekenen van de afgifte van de akte van betekening).

Art. 5.

Krachtens § 1 van dit artikel geldt voor de procedure van exequatur of van tenuitvoerlegging de interne wetgeving van de Staat waar de tenuitvoerlegging wordt verlangd.

§ 2 heeft betrekking op de over te leggen bescheiden, namelijk :

1° — une expédition de la décision qui, aux termes de l'article 2, § 1 d) doit être revêtue du sceau de la juridiction qui l'a rendue;

2° — les pièces de nature à établir que la décision est exécutoire; aucune pièce spéciale ne devra évidemment être produite s'il apparaît de l'expédition que la décision est exécutoire. En cas de décision, par défaut, une copie certifiée conforme de la citation ou toute autre pièce de nature à établir que le défendeur a été légalement cité.

Par toute autre pièce, il faut notamment entendre une attestation du tribunal autrichien quant à la citation et quant à la date à laquelle celle-ci a été remise au débiteur.

Le paragraphe 3 de l'article 5 dispose que les documents produits seront dispensés de législation et que les documents devront être accompagnés d'une traduction dans une des langues officielles du pays requis.

Art. 6.

C'est également en raison des divergences entre les droits belge et autrichien qu'une distinction a été faite entre les actes authentiques reçus en Belgique et ceux reçus en Autriche.

Quant à ces derniers, visés par le premier alinéa, il a paru utile de préciser qu'il s'agissait des actes authentiques reçus soit par les tribunaux, soit par les organismes publics de tutelle des mineurs, soit par les notaires.

En droit autrichien, c'est par une transaction conclue devant le tribunal que se termine la procédure relative aux demandes qui font l'objet de la transaction sans qu'une décision judiciaire soit encore nécessaire. Les transactions judiciaires ont, conformément à l'article 1er, chiffre 5, du Code d'exécution autrichien, relativement à la force exécutoire, les mêmes effets que les décisions judiciaires coulées en force de chose jugée. Il en va de même des transactions en matière de pensions alimentaires, qui sont conclues devant les organismes publics de tutelle des mineurs — c'est-à-dire les autorités administratives chargées de la protection de la jeunesse, qui obtiennent la tutelle des mineurs en vertu de la loi dans des cas déterminés et, dans les autres cas, à raison d'une décision judiciaire — (art. 3, al. 1 de la loi fédérale du 13 juillet 1928, « Bundesgesetzblatt » (Bulletin des Lois, n° 194) sur l'extension du champ d'action des tutelles publiques et article 18, chiffre 3 de la loi de prévoyance sociale pour la jeunesse du 9 avril 1954, « Bundesgesetzblatt » (Bulletin des Lois, n° 99). Les organismes officiels de tutelle portent dans les « Länder » fédéraux respectifs différentes désignations telles que « Bezirksjugendamt » (Office de prévoyance pour la Jeunesse du district), « Landesberufsvormundschaft » (Organisme public de tutelle du Land) etc. Les actes notariés sont exécutoires lorsqu'ils répondent aux conditions de l'article 3 de l'Ordonnance sur le notariat du 25 juillet 1871, « Bundesgesetzblatt » (Bulletin des Lois) n° 75, qui dispose :

« Les actes notariés qui constatent l'existence d'une dette en argent ou en autres choses fongibles et qui précisent la personne de l'ayant droit et celle de l'obligé, le titre légal, l'objet et la date de la prestation, sont, à l'instar des transactions conclues devant le tribunal, exécutoires si, en même temps, l'obligé a accepté, dans l'acte, que celui-ci soit immédiatement exécutoire en considération de la dette reconnue. Si l'obligation dépend de l'intervention d'une condition ou d'une date non fixée par voie de calendrier, il est indispensable, pour la force exécutoire, que l'intervention de la

1° — een uitgifte van de beslissing waarop, naar luid van § 1 d) van artikel 2, het regel van de rechtbank, die ze gewezen heeft, moet voorkomen;

2° — de stukken dienstig om te bewijzen dat de beslissing uitvoerbaar is, natuurlijk zal geen enkel speciaal stuk moeten overgelegd worden indien uit de uitgifte blijkt dat de beslissing uitvoerbaar is. Ingeval van beslissing bij verstek, een voor eensluidend verklaard afschrift van de dagvaarding of van enig ander stuk aan de hand waarvan kan bewezen worden dat de verweerder wettelijk werd opgeroepen.

Door « enig ander stuk » wordt ondermeer bedoeld een attest van de Oostenrijkse rechtbank met betrekking tot de dagvaarding en tot de datum waarop deze aan de onderhoudsplichtige werd afgegeven.

§ 3 van artikel 5 bepaalt dat de overgelegde bescheiden geen legalisatie behoeven en dat ze moeten vergezeld zijn van een vertaling in een van de officiële talen van het aangezochte land.

Art. 6.

Eveneens om reden van de verschillen tussen het Belgische en het Oostenrijkse recht, werd een onderscheid gemaakt tussen de authentieke akten die in België en die welke in Oostenrijk worden verleden.

Ten aanzien van deze laatste, die in het eerste lid worden vermeld, is het nuttig gebleken nader te bepalen dat het gaat om authentieke akten die ofwel door de rechtbanken, ofwel door de openbare voogdijlichamen voor minderjarigen, ofwel door notarissen worden verleden.

In het Oostenrijkse recht wordt door een voor de rechtbank aangegane schikking de procedure beëindigd die betrekking heeft op de eisen die het voorwerp uitmaken van de schikking zonder dat nog een rechterlijke beslissing vereist is. De voor de rechtbank aangegane schikkingen hebben overeenkomstig artikel 1, 5°, van het Oostenrijks Wetboek van tenuitvoerlegging, ten aanzien van de uitvoerbare kracht, dezelfde rechtsgevolgen als de in kracht van gewijsde gegane rechterlijke beslissingen. Hetzelfde geldt ten aanzien van de schikkingen in zake uitkeringen tot levensonderhoud, die worden aangegaan voor de openbare voogdijlichamen voor minderjarigen — d.w.z. de bestuurs-overheden, die belast zijn met de bescherming van de jeugd — welke in bepaalde gevallen de voogdij over minderjarigen krachtens de wet verkrijgen en in andere gevallen ingevolge een rechterlijke beslissing (art. 3, lid 1 van de bondswet van 13 juli 1928, Bundesgesetzblatt) n° 194 betreffende de uitbreiding van de werkingssfeer van de openbare voogdijen, en artikel 18, n° 3 van de wet op de maatschappelijke voorzorg voor de jeugd van 9 april 1954, (Bundesgesetzblatt n° 99). De officiële voogdijlichamen dragen in de respectieve « Bundesländer » verschillende benamingen zoals « Bezirksjugendamt » (Jeugdbeschermingsdienst van het gewest), « Landesberufsvormundschaft » (Openbaar voogdijlichaam van het « Land »), enz. Notariële akten zijn uitvoerbaar wanneer zij voldoen aan de voorwaarden, gesteld in artikel 3 van de Verordening op het notariaat van 25 juli 1871, Bundesgesetzblatt n° 75, dat bepaalt :

« Notariële akten die het bestaan van een schuld in geld of in andere vervangbare waarden vaststellen en die de persoon van de rechthebbende en die van de verbondene, de wettelijke titel, het voorwerp en de datum van de verstrekking nauwkeurig opgeven, zijn uitvoerbaar zoals de voor de rechtbank aangegane schikkingen, indien de verbondene tegelijkertijd in de akte aanvaard heeft dat deze ten aanzien van de erkende schuld onmiddellijk uitvoerbaar is. Indien de verplichting afhangt van een voorwaarde of van een niet volgens de kalender vastgestelde datum, is

condition ou de la date soit prouvée par un acte authentique. les procurations, en vertu desquelles un acte notarié sera reçu, devront, pour assurer à l'acte force exécutoire, être légalisées par un tribunal ou par un notaire pour autant qu'il ne s'agisse pas déjà d'actes authentiques. »

L'alinéa premier dispose que l'exequatur de ces actes en Belgique sera accordé par le président du tribunal de première instance de l'arrondissement où l'exécution doit être poursuivie.

Cette disposition est reprise des Conventions franco-belge du 8 juillet 1899 (art. 16) et belgo-néerlandaise du 28 mars 1925 (art. 16) sur l'exécution des jugements, des sentences arbitrales et des actes authentiques en matières civile et commerciale.

La seconde phrase du 1er alinéa est relative à l'exécution en Autriche des actes authentiques reçus en Belgique.

L'expression « actes authentiques » a paru suffisante. En effet, d'une part, le droit belge ignore les actes reçus par les organismes publics de tutelle et d'autre part, il n'a pas paru nécessaire de parler des transactions.

En effet, la transaction qui constitue un contrat, soumis aux règles des articles 1101 et suivants, 2044 et suivants du Code Civil, peut être faite sous seing privé ou faire l'objet d'un acte notarié. Si elle est faite sous seing privé et n'est pas exécutée, la partie intéressée provoque un jugement de condamnation qui est exécuté selon les règles écrites pour les arrêts et jugements en général. Si elle fait l'objet d'un acte notarié, l'exécution à l'étranger en est suivie selon les formes relatives à l'exequatur ou à l'exécution de ce genre d'actes.

Souvent, les transactions entre litigeants sont constatées par les jugements (« donné acte »). Dans la pratique, ces jugements comportent condamnation, à défaut d'exécution volontaire. Entrent alors en ligne de compte, les textes généraux concernant l'exequatur ou l'exécution.

Si le jugement de « donné acte » ne contenait pas condamnation à défaut d'exécution volontaire, il faudrait agir par voie de citation pour obtenir le titre exécutoire nécessaire. Le jugement ainsi rendu serait exécuté à l'étranger dans les termes généraux.

Il apparaît donc que du point de vue belge, tout ce qui concerne la transaction rentre dans les dispositions relatives soit aux décisions judiciaires soit aux actes authentiques.

D'autre part, il n'a pas été précisé, dans la Convention, quelle était la juridiction autrichienne compétente *ratione loci* pour accorder en Autriche l'exécution des actes authentiques belges, étant donné que la réglementation de la compétence est, en cette matière, quelque peu compliquée et trop détaillée pour figurer dans la Convention, d'autant plus que la possibilité d'une modification de ces prescriptions n'est pas écartée.

En vertu du § 2, le tribunal saisi doit se borner à vérifier si l'acte réunit les conditions nécessaires pour son authenticité et si les dispositions dont l'exécution est demandée n'ont rien de contraire à l'ordre public de son pays. Il s'agit là d'une disposition reprise des articles 16 des Conventions franco-belge et belgo-néerlandaise.

voor de uitvoerbaarheid er van vereist dat het vervullen van de voorwaarde of het bereiken van de datum door een authentieke akte bewezen zij. De volmachten krachtens welke een notariële akte zal verleden worden moeten, opdat de akte uitvoerbare kracht zou ontvangen, door een rechtbank of door een notaris gelegaliseerd zijn, voor zover het niet reeds authentieke akten betreft. »

Het eerste lid bepaalt dat in België het exequatur van die akten zal verleend worden door de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg van het arrondissement waarbinnen de tenuitvoerlegging moet gevolgd worden.

Deze bepaling is ontleend aan de Frans-Belgische Overeenkomst van 8 juli 1899 (art. 16) en aan de Belgisch-Nederlandse Overeenkomst van 28 maart 1925 (art. 16) betreffende de tenuitvoerlegging van vonnissen, van scheidsrechterlijke uitspraken en van authentieke akten in burgerlijke- en in handelszaken.

De tweede zin van het eerste lid heeft betrekking op de tenuitvoerlegging in Oostenrijk van de in België verleden authentieke akten.

De uitdrukking « authentieke akten » leek te volstaan. Inderdaad, aan de ene kant kent het Belgisch recht de door openbare voogdijlichamen verleden akten niet, aan de andere kant is het niet nodig gebleken de schikkingen te vermelden.

De schikking immers die een aan de regels van de artikelen 1101 en volgende, 2044 en volgend van het Burgerlijk Wetboek onderworpen overeenkomst is, kan worden aangegaan bij onderhoudse akte of er kan een notariële akte voor opgemaakt worden? Is zij bij onderhoudse akte aangegaan en wordt zij niet uitgevoerd, dan tracht de betrokken partij een vonnis van veroordeling te bekomen dat wordt ten uitvoer gelegd volgens de regels bepaald voor arresten en vonnissen in het algemeen. Kwam zij tot stand bij een notariële akte, dan wordt voor de tenuitvoerlegging er van in het buitenland te werk gegaan volgens de vormen betreffende het exequatur of de tenuitvoerlegging van zulke akten.

Vaak worden schikkingen onder strijdende partijen vastgesteld bij vonnis (« waarvan akte »). Praktisch komen deze vonnissen neer op een veroordeling bij ontstentenis van vrijwillige uitvoering. Dan komen in aanmerking de algemene teksten betreffende het exequatur of de tenuitvoerlegging.

Indien het vonnis van akteverlening geen veroordeling bij ontstentenis van vrijwillige uitvoering inhield, zou er dienen opgetreden door middel van dagvaarding om de nodige titel van tenuitvoerlegging te verkrijgen. Het aldus gewezen vonnis zou in het buitenland worden ten uitvoer gelegd onder de algemeen geldende voorwaarden.

Hieruit blijkt dus dat van Belgisch standpunt uit al wat betrekking heeft op de schikking, ofwel onder de bepalingen betreffende de rechterlijke beslissingen, ofwel onder de bepalingen betreffende de authentieke akten kan ondergebracht worden.

Aan de andere kant is in de Overeenkomst niet bepaald geworden welke *ratione loci* het bevoegd Oostenrijks gerecht is om in Oostenrijk de tenuitvoerlegging van de Belgische authentieke akten toe te staan, dit omdat de regeling van bevoegdheid ter zake vrij ingewikkeld is en al te uitgebreid om in de Overeenkomst opgenomen te worden, te meer daar het mogelijk is dat die voorschriften nog gewijzigd worden.

Krachtens § 2 moet de rechtbank waarbij de zaak is ahangig gemaakt, zich er toe beperken na te gaan of de akte voldoet aan de nodige voorwaarden met betrekking tot haar echtheid en of de beschikkingen, waarvan de tenuitvoerlegging wordt gevraagd, niet strijdig zijn met de openbare orde van haar land. Deze bepaling is overgenomen uit artikel 16 van de Frans-Belgische en uit artikel 16 van de Belgisch-Nederlandse Overeenkomst.

Art. 7.

En raison du but humanitaire poursuivi, il a paru équitable de donner un effet rétroactif au traité, sous la réserve toutefois inscrite au § 2.

En vertu de ce paragraphe, la Convention ne sera pas applicable aux décisions rendues par défaut, avant son entrée en vigueur, par un tribunal uniquement compétent en raison du domicile ou de la résidence habituelle du créancier d'aliments.

Cette clause tient compte de la situation du débiteur qui, sachant qu'il n'existait aucune convention d'exequatur entre les deux pays, n'a pas cru devoir se défendre devant les tribunaux du pays du créancier.

* * *

Les articles suivants ne semblent devoir donner lieu à aucune explication.

* * *

Telles sont, Mesdames et Messieurs, les principales considérations auxquelles donne lieu le projet de Convention que nous avons l'honneur de soumettre à vos délibérations.

Le Ministre des Affaires étrangères,

Art. 7.

Omwille van het menslievend doel dat het nastreeft, is het billijk gebleken aan het Verdrag terugwerkende kracht te verlenen, evenwel onder in het § 2 gemaakte voorbehoud.

Op grond van deze paragraaf is het Verdrag niet toepasselijk op beslissingen die, voor zijn in werking treden, bij verstrek werden gewezen door een rechtbank die alleen bevoegd was omwille van de woon- of gewone verblijfplaats van de onderhoudsgerechtigde.

Deze bepaling houdt rekening met het feit dat de onderhoudsschuldige, wetend dat tussen beide landen geen exequaturverdrag bestond, wellicht heeft gemeend zich niet te moeten verdedigen voor de rechtbank van het land van de onderhoudsgerechtigde.

* * *

Voor de volgende artikelen lijkt geen uitleg vereist.

* * *

Ziedaar, Mevrouwen, Mijne Heren, de voornaamste overwegingen waartoe het ontwerp van Overeenkomst, dat wij de eer hebben u ter bespreking voor te leggen, aanleiding geeft.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

P. WIGNY.

Le Ministre de la Justice,

De Minister van Justitie,

L. MERCHIERS.

AVIS DU CONSEIL D'ETAT.

Le CONSEIL D'ETAT, section de législation, première chambre, saisi par le Ministre des Affaires étrangères, le 6 novembre 1958, d'une demande d'avis sur un projet de loi « portant approbation de la convention entre le Royaume de Belgique et la République d'Autriche sur la reconnaissance et l'exécution réciproques des décisions judiciaires et des actes authentiques en matière d'obligations alimentaires, signée à Vienne, le 25 octobre 1957 », a donné le 25 novembre 1958 l'avis suivant :

Le projet n'appelle pas d'observations.

La chambre était composée de :

Messieurs : J. Suetens, premier président,
L. Moureau et G. Holoye, conseillers d'Etat,
F. Duchene et F. Van Goethem, assesseurs de la section de législation,
C. Rousseaux, greffier adjoint, greffier.

La concordance entre la version française et la version néerlandaise a été vérifiée sous le contrôle de M. J. Suetens.
Le rapport a été présenté par M. W. Lahaye, auditeur général adjoint.

Le Greffier,
(s.) C. ROUSSEAU.

Le Président,
(s.) J. SUETENS.

Pour expédition délivrée au Ministre des Affaires étrangères.

Le 26 novembre 1958.

Le Greffier du Conseil d'Etat,
R. DECKMYN.

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE.

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, eerste kamer, de 6e november 1958 door de Minister van Buitenlandse Zaken verzocht hem van advies te dienen over een ontwerp van wet « houdende goedkeuring van de overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Oostenrijk betreffende de wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging van de rechterlijke beslissingen en van de authentieke akten in zake onderhoudsplicht, ondertekend op 25 oktober 1957, te Wenen », heeft de 25^e november 1958 het volgend advies gegeven :

Bij het ontwerp zijn geen opmerkingen te maken.

De kamer was samengesteld uit :

De Heren : J. Suetens, eerste-voorzitter,
L. Moureau en G. Holoye, raadsheren van State,
F. Duchene en F. Van Goethem, bijzitters van de afdeling wetgeving,
C. Rousseaux, adjunct-griffier, griffier.

De overeenstemming tussen de Franse en de Nederlandse tekst werd nagezien onder toezicht van de H. J. Suetens.
Het verslag werd uitgebracht door de H. W. Lahaye, adjunct-auditeur-generaal.

De Griffier,
(get.) C. ROUSSEAU.

De Voorzitter,
(get.) J. SUETENS.

Voor uitgifte afgeleverd aan de Minister van Buitenlandse Zaken.

De 26 november 1958.

De Griffier van de Raad van State,
R. DECKMYN.

PROJET DE LOI**BAUDOIN,**

Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, SALUT.

Sur la proposition de Notre Ministre des Affaires étrangères et de Notre Ministre de la Justice,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Notre Ministre des Affaires étrangères et Notre Ministre de la Justice sont chargés de présenter, en Notre nom, aux Chambres législatives, le projet de loi dont la teneur suit :

Article premier.

La Convention entre le Royaume de Belgique et la République d'Autriche sur la reconnaissance et l'exécution réciproques des décisions judiciaires et des actes authentiques en matière d'obligations alimentaires, signée à Vienne, le 25 octobre 1957, sortira son plein et entier effet.

Art. 2.

Par dérogation à l'article 16 de la loi du 25 mars 1876 contenant le titre premier du Livre préliminaire du Code de procédure civile, tout jugement d'exequatur rendu en application de cette convention, est susceptible d'appel.

Donné à Bruxelles, le 28 janvier 1959.

PAR LE ROI :

Le Ministre des Affaires étrangères,

Le Ministre de la Justice,

BAUDOIN.**WETSONTWERP****BOUDEWIJN,**

Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomstenden, HEIL.

Op de voordracht van Onze Minister van Buitenlandse Zaken en van Onze Minister van Justitie,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Onze Minister van Buitenlandse Zaken en Onze Minister van Justitie zijn gelast, in Onze naam, bij de Wetgevende Kamers het wetsontwerp in te dienen, waarvan de tekst volgt :

Eerste artikel.

De Overeenkomst tussen het Koninkrijk België en de Republiek Oostenrijk betreffende de wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging van de rechterlijke beslissingen en van de authentieke akten in zake onderhoudsplicht, ondertekend op 25 oktober 1957 te Wenen, zal volkomen uitwerking hebben.

Art. 2.

In afwijking van artikel 16 van de wet van 25 maart 1876 houdende titel I van het voorafgaande boek van het Wetboek van burgerlijke rechtsvordering, staat tegen elk vonnis van tenuitvoerlegging, bij toepassing van deze overeenkomst gewezen, hoger beroep open.

Gegeven te Brussel, 28 januari 1959.

VAN KONINGSWEGE :

De Minister van Buitenlandse Zaken,

De Minister van Justitie,

P. WIGNY.

L. MERCHIERS.

CONVENTION

entre le Royaume de Belgique et la République d'Autriche sur la reconnaissance et l'exécution réciproques des décisions judiciaires et des actes authentiques en matière d'obligations alimentaires.

Sa Majesté le Roi des Belges et le Président Fédéral de la République d'Autriche, désireux d'assurer, sur la base de la réciprocité, la reconnaissance et l'exécution des décisions judiciaires rendues en matière d'obligations alimentaires ainsi que l'exécution des actes authentiques intervenus en cette matière, ont décidé de conclure à cet effet une Convention et ont nommé comme Plénipotentiaires :

Sa Majesté le Roi des Belges :

M. Albert J. Herment, Inspecteur Général au Ministère des Affaires Etrangères et du Commerce Extérieur

et

M. Robert Meuwis, Chargé d'Affaires a.i. à Vienne,

Le Président Fédéral de la République d'Autriche :

M. Dr. Viktor Hoyer, Ministerialrat au Ministère Fédéral de Justice,

M. Dr. Rudolf Kirchschräger, Legationsrat à la Chancellerie Fédérale, Département des Affaires Etrangères,

lesquels, après avoir échangé leurs pleins pouvoirs, trouvés en bonne et due forme, sont convenus des dispositions suivantes :

Article premier.

Dans la présente Convention on entend :

a) par « décision », tout acte émanant d'un tribunal en ce qu'il condamne une personne à effectuer un ou des versements d'un montant déterminé en exécution d'obligations alimentaires résultant de relations de famille, de parenté, de mariage ou d'alliance;

b) par « tribunal », toute autorité judiciaire d'une des Hautes Parties Contractantes, quelle que soit son appellation, à laquelle il appartient de rendre des décisions concernant les obligations prévues au littéra précédent;

c) par « tribunal d'origine », le tribunal qui a rendu la décision et par « tribunal requis », en Autriche, le tribunal auquel l'exécution est demandée, en Belgique, le tribunal auquel il est demandé de rendre la décision exécutoire;

d) par « créancier », la personne au profit de laquelle la décision a été rendue et par « débiteur », la personne contre laquelle la décision a été rendue.

Article 2.

(1) Les décisions rendues par un tribunal de l'une des Hautes Parties Contractantes seront reconnues dans le territoire de l'autre Haute Partie Contractante, si elles réunissent les conditions suivantes :

a) que le tribunal d'origine ait été compétent en vertu de l'article 3 de la présente Convention;

b) que la décision soit susceptible d'exécution dans l'Etat du tribunal d'origine, bien que des recours puissent encore y être exercés;

c) que les parties aient été légalement représentées ou déclarées défaillantes, après avoir été légalement citées; cette condition ne sera pas considérée comme remplie, si, en cas de décision par défaut, la partie défaillante prouve au tribunal requis qu'elle n'a pu avoir effectivement connaissance de la procédure en temps utile pour y participer; la citation effectuée au défendeur conformément au mode

OVEREENKOMST

tussen het Koninkrijk België en de Republiek Oostenrijk betreffende de wederzijdse erkenning en tenuitvoerlegging van de rechterlijke beslissingen en van de authentieke akten in zake onderhoudsplicht.

(Vertaling).

Zijne Majesteit de Koning der Belgen en de Bondspräsident van de Republiek Oostenrijk wensende, op basis van wederkerigheid, de erkenning en de tenuitvoerlegging van de in zake onderhoudsplicht gewezen rechterlijke beslissingen alsmede de tenuitvoerlegging van authentieke akten dienaangaande te verzekeren, hebben besloten te dien einde een Overeenkomst te sluiten en hebben tot hun Gevolmachtigde benoemd :

Zijne Majesteit de Koning der Belgen :

Dhr. Albert J. Herment, Inspecteur generaal bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken en Buitenlandse Handel

en

Dhr. Robert Meuwis, Zaakgelastigde a.i. te Wenen;

De Bondspräsident van de Republiek Oostenrijk :

Dhr. Victor Hoyer, Ministerialrat bij het Bondsministerie van Justitie,

en

Dhr. Dr. Rudolph Kirchschräger, Legationrat bij de Bondskanselarij, Departement van Buitenlandse Zaken,

die, na hun in goede en behoorlijke vorm bevonden volmachten te hebben uitgewisseld, zijn overeengekomen als volgt :

Eerste artikel.

In deze Overeenkomst wordt verstaan :

a) onder « beslissing », elke van een rechtbank uitgaande handeling waardoor een persoon veroordeeld wordt een betaling of verschillende betalingen van een bepaald bedrag te doen ter uitvoering van een onderhoudsplicht ontstaan door familiebanden, banden van bloedverwantschap, huwelijk of aanverwantschap;

b) onder « rechtbank », elke rechterlijke overheid van een van de Hoge Verdragsluitende Partijen, ongeacht haar benaming, die bevoegd is om beslissingen te wijzen in zake de in de vorige littera genoemde onderhoudsplicht;

c) onder « rechtbank van herkomst » de rechtbank die de beslissing heeft gewezen, en onder « aangezochte rechtbank », in Oostenrijk, de rechtbank waaraan de tenuitvoerlegging wordt gevraagd, in België, de rechtbank waaraan gevraagd wordt de beslissing uitvoerbaar te verklaren;

d) onder « onderhoudsgerechtigde », de persoon in wiens voordeel de beslissing werd gewezen en onder « onderhoudsplichtige », de persoon tegen wie de beslissing werd gewezen.

Artikel 2.

(1) De door een rechtbank van een van de Hoge Verdragsluitende Partijen gewezen beslissingen worden op het grondgebied van de andere Hoge Verdragsluitende Partij erkend, indien zij aan de volgende voorwaarden voldoen :

a) dat de rechtbank van herkomst krachtens artikel 3 van deze Overeenkomst bevoegd is;

b) dat de beslissing vatbaar is voor tenuitvoerlegging in de Staat van de rechtbank van herkomst, zij het ook dat er nog rechtsmiddelen tegen haar openstaan;

c) dat de partijen wettig vertegenwoordigd zijn geweest of is beslist, dat zij niet verschenen zijn na wettig te zijn opgeroepen; deze voorwaarde zal niet geacht worden te zijn vervuld indien, in geval van beslissing bij verstek, de niet-verschenen partij aan de aangezochte rechtbank bewijst dat zij feitelijk niet te bekwaner tijd kennis heeft kunnen krijgen van de procedure om er aan deel te nemen; de oproe-

prévu par l'article 3 de la Convention Internationale relative à la procédure civile, conclue à La Haye le 17 juillet 1905/1er mars 1954, fera preuve du fait qu'il a eu effectivement connaissance de la procédure;

d) que, d'après les lois de l'Etat où la décision a été rendue, l'expédition qui en est produite réunisse les conditions nécessaires pour son authenticité et soit revêtue du sceau du tribunal qui l'a rendue.

(2) La reconnaissance sera toutefois refusée :

a) lorsque la décision est contraire à l'ordre public de l'Etat du tribunal requis; ou

b) lorsque la même demande, fondée sur la même cause et mue entre les mêmes parties, a déjà fait l'objet d'une décision sur le fond du litige dans l'Etat du tribunal requis, bien que des recours puissent encore y être exercés; ou

c) lorsque la même demande, fondée sur la même cause et mue entre les mêmes parties, est pendante devant un tribunal de l'Etat où la reconnaissance est demandée et que ce tribunal a été saisi de la cause avant que la décision n'ait été rendue par le tribunal d'origine.

Article 3.

La compétence du tribunal d'origine est fondée au sens de l'article 2, paragraphe 1, littéra a), si l'une des conditions suivantes est remplie :

a) lorsque, à la date de l'introduction de l'instance, le créancier ou le débiteur avait son domicile ou sa résidence habituelle sur le territoire de l'Etat où la décision a été rendue, sous réserve toutefois des dispositions de l'article 7, paragraphe 2;

b) lorsque le créancier et le débiteur sont tous deux ressortissants de cet Etat;

c) lorsque le débiteur s'est soumis à la compétence du tribunal d'origine, soit de manière expresse, soit en présentant des défenses au fond sans avoir émis de réserves quant à la compétence.

Article 4.

(1) Toute décision rendue par un tribunal belge sera exécutoire en Autriche pourvu que les conditions de l'article 2 soient respectées; la décision d'exécution peut être attaquée par toute voie de recours prévue par la législation autrichienne en la matière.

(2) Toute décision rendue par un tribunal autrichien sera exécutoire en Belgique moyennant exequatur du tribunal belge compétent, dont l'examen ne portera que sur les points énumérés à l'article 2; le jugement d'exequatur peut être attaqué par toute voie de recours prévue par la législation belge en la matière, à l'exception de l'opposition.

Article 5.

(1) La demande tendant à obtenir l'exequatur en Belgique ou à faire exécuter la décision en Autriche sera introduite et jugée dans les formes et suivant les règles établies par la législation de l'Etat où l'exécution est requise.

(2) La partie requérante devra produire :

a) une expédition de la décision;

b) les pièces de nature à établir que la décision est exécutoire;

c) en cas de décision par défaut, une copie certifiée conforme de l'assignation ou tout autre pièce de nature à établir que le défendeur a été légalement cité.

(3) Les documents à produire seront dispensés de légalisation; ils seront accompagnés d'une traduction dans une des langues officielles de l'Etat requis, traduction certifiée conforme par un traducteur assermenté de l'un des deux Etats.

Article 6.

(1) Les actes authentiques, reçus par les tribunaux, les organismes publics de tutelle des mineurs ou les notaires et exécutoires en Autriche, seront, lorsqu'ils constatent des accords en matière d'aliments intervenus entre parties, déclarés exécutoires en Belgique. L'exequatur sera accordé par le président du tribunal de première instance de l'arrondissement où l'exécution doit être poursuivie.

ping aan de verweerder bezorgd op de wijze als bepaald in artikel 3 van de op 17 juli 1957, 1 maart 1954 te 's-Gravenhage gesloten Internationale Overeenkomst betreffende de burgerlijke rechtsvordering zal gelden als bewijs van het feit dat hij werkelijk van de procedure heeft kennis gekregen;

d) dat de uitgifte, welke er van wordt overgelegd, naar de wetgeving van de Staat, waar de beslissing is geweest, voldoet aan de voorwaarden, nodig voor haar echtheid en voorzien is van het zegel van de rechtbank die ze gegeven heeft.

(2) De erkenning wordt nochtans geweigerd :

a) wanneer de beslissing strijdig is met de openbare orde van de Staat van de aangezochte rechtbank; of

b) wanneer omtrent dezelfde eis, op dezelfde gronden ingesteld tussen dezelfde partijen, over het geschil zelf, reeds een beslissing werd gegeven in de Staat van de aangezochte rechtbank, zij het ook dat er nog rechtsmiddelen tegen openstaan; of

c) wanneer dezelfde eis, op dezelfde gronden ingesteld tussen dezelfde partijen, aanhangig is voor een rechtbank van de Staat waar de erkenning wordt gevraagd en dat de zaak bij die rechtbank werd aanhangig gemaakt vooraleer de beslissing door de rechtbank van herkomst werd gegeven.

Artikel 3.

De rechtbank van herkomst is bevoegd in de zin van paragraaf 1, littera a, van artikel 2, indien aan een van de volgende voorwaarden is voldaan :

a) wanneer op de datum waarop het geding is ingeleid de onderhoudsgerechtigde of de onderhoudsplichtige zijn woonplaats of zijn gewone verblijfplaats had op het grondgebied van de Staat waar de beslissing gegeven werd, onder voorbehoud echter van het bepaalde in paragraaf 2 van artikel 7;

b) wanneer de onderhoudsgerechtigde en de onderhoudsplichtige beiden onderdanen zijn van die Staat;

c) wanneer de onderhoudsplichtige zich heeft neergelegd bij de bevoegdheid van de rechtbank van herkomst ofwel uitdrukkelijk, ofwel door verweer ten gronde te hebben voorgedragen zonder voorbehoud te hebben gemaakt ten aanzien van bevoegdheid.

Artikel 4.

(1) Elke door een Belgische rechtbank gewezen beslissing is in Oostenrijk uitvoerbaar, mits voldaan is aan de in artikel 2 gestelde voorwaarden; de beslissing van tenuitvoerlegging dat in de Oostenrijkse wetgeving dienaangaande is bepaald;

(2) Elke door een Oostenrijkse rechtbank gewezen beslissing is in België uitvoerbaar, mits de bevoegde Belgische rechtbank daartoe het exequatur verleent, waarvoor ze enkel de in artikel 2 opgesomde punten onderzoekt; het vonnis van tenuitvoerlegging kan worden aangevochten door elk rechtsmiddel dat in de Belgische wetgeving dienaangaande is bepaald, verzet uitgezonderd.

Artikel 5.

(1) De eis om in België het exequatur te bekomen of om de beslissing in Oostenrijk ten uitvoer te doen leggen wordt ingediend en berecht in de vormen en volgens de regels bepaald door de wetgeving van de Staat waar de tenuitvoerlegging wordt verlangd;

(2) De eisende partij moet overleggen :

a) een uitgifte van de beslissing;

b) de stukken dienstig om te bewijzen dat de beslissing uitvoerbaar is;

c) in geval van beslissing bij verstek, een voor eensluidend verklaard afschrift van de dagvaarding of elk ander stuk dienstig om te bewijzen dat de verweerder wettig opgeroepen werd.

(3) De over te leggen bescheiden dienen niet gelegaliseerd te worden; zij moeten vergezeld zijn van een vertaling in een van de officiële talen van de aangezochte Staat en die vertaling moet voor eensluidend verklaard zijn door een beëdigd vertaler van een van beide Staten.

Artikel 6.

(1) Authentieke akten, in Oostenrijk verleden door rechtbanken, openbare voogdijchamen voor minderjarigen of notarissen en er uitvoerbaar worden, wanneer zij doen blijken van tussen partijen gesloten overeenkomsten in zake onderhoud, in België uitvoerbaar verklaard. Het exequatur wordt verleend door de voorzitter van de rechtbank van eerste aanleg van het arrondissement, waarbinnen de tenuitvoerlegging moet worden vervolgd;

(2) L'exécution des actes authentiques constatant de tels accords, reçus et exécutoires en Belgique, sera accordée en Autriche par le tribunal de première instance compétent.

(3) L'autorité judiciaire saisie se bornera à vérifier si les actes réunissent les conditions nécessaires pour leur authenticité dans l'Etat où ils ont été reçus et si leur exécution n'est pas contraire à l'ordre public de son pays.

(4) Les dispositions de l'article 5, paragraphe 3, sont applicables aux documents à produire.

(5) La décision d'exécution ou d'exequatur est sujette aux voies de recours prévues à l'article 4, paragraphes 1 et 2.

Article 7.

(1) La présente Convention sera applicable aux décisions visées à l'article 1er ainsi qu'aux actes authentiques visés à l'article 6, qu'elles aient été rendues ou qu'ils aient été reçus avant ou après la date de son entrée en vigueur.

(2) La Convention ne sera toutefois pas applicable lorsque ces décisions auront été rendues par défaut, avant son entrée en vigueur, par le tribunal compétent uniquement en raison du domicile ou de la résidence habituelle du créancier.

Article 8

Les Hautes Parties Contractantes se réservent d'étendre d'un commun accord, par échange de notes, l'application de la présente Convention au Congo belge et au territoire du Ruanda-Urundi. Les notes fixeront la date d'entrée en vigueur de cette extension.

Article 9.

(1) La présente Convention sera ratifiée. L'échange des instruments de ratification aura lieu le plus tôt possible à Bruxelles.

(2) La Convention entrera en vigueur le sixième jour qui suivra l'échange des instruments de ratification.

Article 10.

(1) Chacune des Hautes Parties Contractantes pourra dénoncer la présente Convention par notification écrite à l'autre Haute Partie Contractante. La dénonciation prendra effet un an après la date à laquelle elle aura été notifiée.

(2) La dénonciation pourra se limiter à l'extension d'application prévue à l'article 8 de la présente Convention.

Article 11.

Tout différend quant à l'interprétation ou à l'application de la présente Convention qui pourrait s'élever entre les Hautes Parties Contractantes sera réglé par la voie diplomatique.

Fait à Vienne, le 25 octobre 1957, en double exemplaire, en langues française et allemande, les deux textes faisant également foi.

R. MEUWIS,
J. HERMENT.

V. HOYER,
R. KIRCHSCHLAGER.

(2) De tenuitvoerlegging van authentieke akten die van zulke overeenkomsten doen blijken en in België verleden en uitvoerbaar zijn, wordt in Oostenrijk verleend door de bevoegde rechtbank van eerste aanleg;

(3) De rechterlijke overheid waarbij de zaak aanhangig is gemaakt, beperkt er zich toe na te gaan, of de akten voldoen aan de voorwaarden, welke nodig zijn voor hun echtheid in de Staat, waarin zij zijn verleden en of hun tenuitvoerlegging niet strijdig is met de openbare orde van haar land;

(4) Het bepaalde in paragraaf 3 van artikel 5 is van toepassing op de over te leggen bescheiden;

(5) Tegen de beslissing van tenuitvoerlegging of van exequatur kunnen de in de paragrafen 1 en 2 van artikel 4 genoemde rechtsmiddelen worden aangewend.

Artikel 7.

(1) Deze Overeenkomst is van toepassing op de in artikel 1 bedoelde beslissingen, alsmede op de in artikel 6 bedoelde authentieke akten, zij het dat zij gewezen of verleden werden vóór of na de datum van haar inwerkingtreding;

(2) De Overeenkomst is evenwel niet van toepassing wanneer die beslissingen vóór haar inwerkingtreding, bij verstek gewezen zijn door de rechtbank die enkel bevoegd is wegens de woonplaats of de gewone verblijfplaats van de onderhoudsgerechtigde.

Artikel 8.

De Hoge Verdragsluitende Partijen behouden zich het recht voor, in gemeen overleg en door uitwisseling van nota's, de toepassing van deze Overeenkomst uit te breiden tot Belgisch Congo en tot het grondgebied van Ruanda-Urundi. De nota's stellen de datum van inwerkingtreding van deze uitbreiding vast.

Artikel 9.

(1) Deze Overeenkomst zal worden bekrachtigd. De uitwisseling der bekrachtigingsoorkonden zal zo spoedig mogelijk te Brussel plaats hebben.

(2) De Overeenkomst zal in werking treden op de zestigste dag na die waarop de bekrachtigingsoorkonden zijn uitgewisseld.

Artikel 10.

(1) Elk van de Hoge Verdragsluitende Partijen zal deze Overeenkomst kunnen opzeggen door schriftelijke kennisgeving aan de andere Hoge Verdragsluitende Partij. De opzegging zal uitwerking hebben één jaar na de datum waarop de kennisgeving zal zijn geschied;

(2) De opzegging zal kunnen beperkt worden tot de in artikel 8 van deze Overeenkomst bepaalde uitbreiding van toepassing.

Artikel 11.

Elk geschil ten aanzien van de interpretatie of de toepassing van deze Overeenkomst, dat tussen de Hoge Verdragsluitende Partijen mocht ontstaan, wordt langs diplomatieke weg geregeld.

Gedaan te Wenen, de 25ste oktober 1957, in dubbel, in de Franse en in de Duitse taal, beide teksten gelijkelijk authentiek zijnde.

R. MEUWIS,
J. HERMENT.

V. HOYER,
R. KIRCHSCHLAGER.